

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. София, 09.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 12.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **6257** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.34, ал.2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/ и е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Със Заповед №РД-64-2/11.04.2012 г., издадена от кмета на Столична община, на основание чл.34 от ЗСПЗЗ е постановен отказ по молба с вх.№94-Ц-138/08.10.2008 г. на Ц. П. Д. да се иземе частта от ПИ №399, к.л. Г-23-5-Г, с площ от около 300 кв.м., [населено място], попадаща в бивш имот №77, в землището на [населено място], поради това, че наследници на Н. Д. Л. притежават документ за собственост.

Така издадената заповед, в срока по чл.149, ал.1 от АПК и по реда на чл.152 АПК е била оспорена от Ц. П. Д..

Жалбата е била администрирана от адм.орган на СРС.

С разпореждане на и.д. зам.-председател на СРС от 27.06.2012 г., жалбата е изпратена по подсъдност на АС София град и образувано производството по настоящото дело.

Изложените в жалбата твърдения за изразеното с нея несъгласие с оспорения акт са, че документите на наследниците на Н. Д. Л. били издадени след 1.03.1991 г., поради което не били спазени изискванията на чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ. Допълнително на 20.07.2012 г. към жалбата е депозирано „пояснение”, в което жалбоподателят излага, че от предварителна скица, изготвена през 1997 г. от кад.план на [населено място], изработен от аерофото снимки от 1954 г., било видно, че процесният имот с пл.№399 попадал в границите на бивш имот №776. В документацията около имота съществувала неточност, тъй като в раон „П.”-СО не бил представен документ от кого

е закупен имота / пл.№399/ и защо през 2008 г. същият записан на името на наследниците на П. М. Д..

В с.з. пред Административен съд-София град, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата-кметът на СО не депозира писмен отговор в срока по чл.163, ал.2 от АПК, не се представлява в о.с.з. и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованите страни-Е. И. К., К. И. Л. и В. П. М., като наследници на Н. Д. Л., не се явяват, не се представляват и не изразяват становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1,вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

По делото е безспорно от фактическа страна, а се установява и от съдържащите се в административната преписка и приети по делото писмени доказателства, че с Решение №325/07.08.2005 г. на ОСЗ-П. е възстановено правото на собственост на наследниците на П. М. Д. в съществуващи/възстановими/ стари реални граници върху нива от 2.364 дка в м."Под М.", [населено място], стар имот №776 от кад.лист, която по действащия РП попада в : кв.2, УПИ I-13- 391 кв.м; кв.2, УПИ III-13-0.089 дка; кв.3, УПИ XII-13-0.261 дка и УПИ XIII-0.047 дка и в ок.полигон-1.595 кв.м.

Жалбоподателят Ц. П. Д. е един от наследниците по закон на П. М. Д. Същата е подала искане по чл.34 от ЗСПЗЗ за изземване на частта от имота, която била „застроена без да са спазени изискванията на чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ”, в която не можела да влезе във владение. При извършената проверка е било констатирано, че процесната част от имот бивш пл.№776, с площ от около 300 кв.м. попада в ПИ №399, кл. Г-23-5-Г, съгласно скица-копие от неodobрен кад.план на [населено място] от 03.12.1998 г. Констатирано е още, че тази част се ползва от К. И. Л., поради което му е отправена покана от кмета на район „П.”-СО да освободи имота. Поканата е била получена от адресата на 17.06.2011 г. Във връзка с нея, К. И. Л. е депозирал възражение /наименовано „уведомление”/, че е налице правно основание да ползва имота с приложени към него писмени доказателства. От тях се установява, че с нот.акт №93, дело №261/1991 г. на н-с при Софийска нотариална служба към II РС, Н. Д. Л. е призната за собственик на основание давностно владение върху неурегулирано дворно място от 1000 кв.м. в [населено място]. Този имот през 1994 г. е заснет с пл.№399, кад.лист Г-23-5-Г по неodobрен кад.план на [населено място], като страните не спорят, че 300 кв.м. от същия са част от бивш имот пл.№776, възстановен на наследниците на П. М. Д. с Решение №325/07.08.2005 г. на ОСЗ-П.. Страните не спорят и за това, че имот №399 по неodobрен кад.план на [населено място] се ползва от К. И. Л., който видно от Удостоверение за наследници №003432/23.12.2010 г. на район „Студентски”-СО е един от наследниците по закон на Н. Д. Л., поч. на 25.12.2003 г. Тези данни са обективирани и в Констативен акт №94-Ц-138/8/ от 28.05.2011 г. на комисия при район „П.”-СО и са послужили като фактически съображения на органа, издал оспорената в пределите на настоящото производство заповед. Заповедта е била съобщена на жалбоподателя на 19.05.2011 г., а жалбата до

съда-подадена чрез ответника на 01.06.2011 г.

При така приетото за установено, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред, от лице, легитимирано да го оспори и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Съгласно приложимата към случая разпоредба на чл.34, ал.1 от ЗСПДЗЗ, по искане на собствениците или на ползвателите на правно основание, земеделските имоти с възстановено право на собственост се изземват със заповед на кмета на общината по местонахождение на имотите от лицата, които ги ползват без правно основание, и се предоставят на собствениците им ... ". Следователно, за издаването на желания от жалбоподателя в настоящото производство позитивен административен акт, освен искане до компетентния административен орган от лице с възстановено право на собственост върху земеделски имот, е необходимо имотът да се ползва от трети лица без правно основание. При наличие на конкуриращи се титули за собственост /Решение №325/07.08.2005 г. на ОСЗ-П. и нот.акт №93, дело №261/1991 г. на н-с при Софийска нотариална служба към П РС, в случая /, нито административният орган в производството по чл.34, ал.1 от ЗСПДЗЗ, нито съдът при оспорване на постановления в това производство отказ, може да даде превес на който да е било от тях. Налице е спор за собственост за материалното право на собственост, който може да бъде решен по общия исков ред. С оглед на това, като е постановил отказ за изземване на частта от ПИ №399, к.л. Г-23-5-Г, с площ от около 300 кв.м., [населено място], попадаща в бивш имот №77, компетентният административен орган-кметът на СО, при вярно установени по случая факти и при спазване на установената за издаване на административен акт форма, е приложил правилно материалния закон. Ето защо, не е налице основание, водещо до незаконосъобразност и представляващо основание за отмяна на оспорения акт, поради което и жалбата, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

На последно, място, съдът сочи, че поради негово опущение не е повдигнал, на основание §19 от ЗИД на АПК /обн. ДВ, бр.39 от 2011 г./, спор за подсъдност със СРС и е приел и разгледал жалбата срещу оспорения акт. При това положение и като съобрази разпоредбата на 270, ал.4, вр.чл.290, ал.4 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, в съответствие с която решението на АССГ не може да бъде обезсилено само поради това, че жалбата е била подсъдна на районния съд, от една страна и принципа за двуинстанционност на административните съдебни производства, от друга страна, намери, че постановеното решение следва да полежи на обжалване пред Върховен административен съд.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.5 от АПК, Административен съд София-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. П. Д. срещу Заповед №РД-64-2/11.04.2012 г., издадена от

кмета на Столична община.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: